

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/164/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313201900
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313201900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fil'akovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne F. V., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v A. Z. C., na ulici A. č. XXX, právne zast. JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom v Humennom, na ulici Kukorelliho č. 1505/52, proti žalovanému IMONES, s.r.o., so sídlom v Košiciach, na ulici Werferovej č. 1, právne zast. JUDr. Jánom Martinecom, advokátom, so sídlom v Košiciach, na ulici Werferovej č. 1, o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 13.06.2013 č.k. 6C/15/2013-85 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania vo výške 67,88 Eur a žalovaný je p o v i n n ý ju zaplatiť JUDr. Františkovi Svatuškovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom určil, že na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX, kat. ú. A. Z. C., neviazne záložné právo v prospech žalovaného vzniknuté na základe záložnej zmluvy zo dňa 23.01.1996 uzatvorenej medzi žalobkyňou a P. V., ako záložnými dlžníkmi, a F. Q., ako záložným veriteľom, s právnymi účinkami vkladu 24.01.1996 v znení zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.08.2012.

Žalovanému bola zároveň uložená povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 319,38 Eur a z iných trov vo výške 132,50 Eur.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou a jej manželom bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ako aj zmluva o zriadení záložného práva, ktorým bola pôžička zabezpečená. Účastníci týchto právnych úkonov vo veci 11C/1148/1997 Okresného súdu Humenné uzatvorili zmier schválený uznesením zo dňa 09.10.1997. Na základe tohto zmiaru sa dlžníci zaviazali dlžnú pohľadávku uhradiť do konca mesiaca november 1997. Uznesenie o schválení zmiaru nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.1997 a vykonateľnosť dňa 01.12.1997.

Právny predchodca žalovaného podal návrh na začatie exekučného konania pre vymoženie pohľadávky zabezpečenej záložným právom, ktoré tvorí predmet tohto sporu. Medzi účastníkmi zostala spornou skutočnosťou či takéto exekučné konanie malo vplyv na plynutie premlčacej doby, nakoľko žalobkyňa tvrdila, že oprávnený v začatí exekučného konaní riadne nepokračoval. Po oboznámení sa s obsahom

exekučného spisu bolo zistené, že exekučné konanie sa začalo dňa 27.01.1998. Dňa 25.04.2000 súdny exekútor doručil žiadosť o zastavenie exekúcie, ktorú odôvodnil tým, že listami zo 14.12.1998, 29.06.1999 a 16.12.1999 márne vyzval oprávneného na zloženie preddavku na vykonanie exekúcie. V ten deň zároveň súdny exekútor vrátil súdu originál poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 14.02.2001 návrh na zastavenie exekúcie zo 07.02.2001 doručil súdnemu exekútorovi aj oprávnený. Tento návrh nebol nijako odôvodnený. Oprávnený najneskôr dňom 07.02.2001 vyjadril vôľu nepokračovať v začatom exekučnom konaní a to bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Ak by aj oprávnený v exekučnom konaní riadne pokračoval premlčacia doba by spočívala len od 27.01.1998 do 07.02.2001, t.j. počas 3 rokov a 11 dní. Po pripočítaní tejto doby k dátumu skončenia 10 ročnej premlčacej lehoty, táto by sa skončila nie 02.12.2007, ale 13.12.2010. Žaloba o určenie, že záložné právo netrvá bola podaná dňa 13.02.2013 a teda aj pri takomto počítaní lehôt by v čase podania žaloby bola premlčaná tak pohľadávka, ako aj výkon záložného práva. Vo veci nemožno konštatovať, aby oprávnený v exekúcii riadne pokračoval, pretože ani na písomne výzvy súdneho exekútora nezložil preddavok na trovy exekúcie napriek poučeniu, že v prípade nezaplatenia preddavku bude podaná žiadosť o zastavenie exekúcie. Oprávnený si nespĺnil svoju elementárnu povinnosť potrebnú k tomu, aby exekučné konanie mohlo prebiehať a teda z jeho správania nemožno vyvodiť záver o riadnom pokračovaní v začatom exekučnom konaní. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 11.03.2004, pričom dôvodom zastavenia konania bol návrh oprávneného, ktorý požiadal o zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku.

Podľa ustanovenia § 110 ods. 1 veta 1. OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. S prihliadnutím na toto ustanovenie premlčacia lehota pohľadávky vzniknutej na základe zmluvy o pôžičke začala plynúť dňa 02.12.1997 a uplynula dňa 02.12.2007. V zmysle ustanovenia § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr než zabezpečená pohľadávka.

Keďže pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalobkyni a jej manželovi je už premlčaná, došlo tiež k premlčaniu zabezpečovacieho práva vyplývajúceho zo záložnej zmluvy, ktorou bola pôvodná pohľadávka zabezpečená. Z tohto dôvodu sa súčasný žalovaný už nemôže domôcť, či už vymoženia pôvodného dlhu alebo výkonu záložného práva, nakoľko žalobkyňa si úspešne uplatnila námietku premlčania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba žalobkyne bola zamietnutá. Ako dôvod uviedol, že pri rozhodovaní sa nesprávne aplikovalo ustanovenie § 112 OZ. Za riadne nepokračovanie v konaní sa považoval postup právneho predchodcu žalovaného spočívajúci v nezaplatení preddavku súdnemu exekútorovi, hoci exekučné konanie z tohto dôvodu zastavené nebolo. Exekučné konanie trvalo viac ako 3 roky a prebiehalo zjavne neúspešne. Ani nezaplatenie preddavku nebolo tou skutočnosťou, ktorá by súdnemu exekútorovi bránila úspešne vymôcť nárok právneho predchodcu žalovaného za predpokladu, ak by to bolo objektívne možné. Žalovaný na poslednom pojednávaní predložil do spisu vyjadrenie JUDr. Jána Ferka k priebehu exekučného konania, v ktorom súdny exekútor uviedol, že pre neúspešnosť exekučného konania sám vyzval právneho predchodcu žalovaného na zastavenie exekúcie. Nesprávny je záver o spočívaní premlčacej doby iba do 07.02.2001 nemajúci oporu v gramatickom výklade ustanovenia § 112 ods. 1 OZ, ktoré hovorí, že premlčacia doba od uplatnenia po dobu konania neplynie. Dobou konania nemožno rozumieť moment doručenia návrhu na zastavenie exekúcie, ale len jeho právoplatné skončenie na podklade právoplatného rozhodnutia exekučného súdu. Uznesenie Okresného súdu Humenné zo dňa 11.03.2004 nadobudlo právoplatnosť dňa 19.04.2004.

Žalobkyňa navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Za nadbytočné a nemajúce súvis s prejednávanou vecou je potrebné považovať tvrdenie o riadnom nepokračovaní v exekučnom konaní v dôsledku neuhradenia preddavku súdnemu exekútorovi, nakoľko ako na to správne poukazuje žalovaný, dôvodom zastavenia exekúcie nebolo ustanovenie § 31 Exekučného poriadku umožňujúce súdu na návrh exekútora exekúcie zastaviť pre nezloženie preddavku.

Na strane druhej právne bezvýznamným je tiež poukaz žalovaného na vyjadrenie súdneho exekútora (č.l. 76 spisu), ktorý mal pre neúspešnosť exekučného konania sám vyzvať oprávneného na zastavenie exekúcie. K zastaveniu exekúcie ani z tohto dôvodu nedošlo.

Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Humenné spis. zn. Er 285/98 , s ktorým boli účastníci respektíve ich zástupcovia podrobne oboznámený na pojednávaní konanom dňa 13.06.2013 vyplýva, že exekučné konanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 11.03.2004 č.k. Er 285/98-18. Stalo sa tak výslovne na návrh oprávneného teda právneho predchodcu žalovaného, ktorý požiadal o zastavenie exekúcie bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku. Toto ustanovenie ukladá súdu zastaviť exekúciu, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

Spočívanie premlčacej doby upravuje ustanovenie § 112 OZ. Vychádzajúc z tohto ustanovenia , ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. Za uplatnenie práva , ktorého cieľom je zachovanie premlčacej doby treba považovať len taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k tomu, aby sa rozhodlo o existencii daného práva, prípadne , aby sa uspokojila jeho pohľadávka v exekučnom konaní. V začatom konaní riadne pokračuje ten účastník, ktorý nebráni svojimi procesnými úkonmi jeho náležitému priebehu tak, aby toto konanie mohlo skončiť meritórnym rozhodnutím. Ak bolo občianske súdne konanie o uplatnenom práve v dôsledku späťvzatia žaloby zastavené, prípadne ak došlo k zastaveniu exekučného konania na návrh oprávneného, nastáva stav, ako keby ku konaniu vôbec nedošlo. Pri posudzovaní veci z hľadiska ustanovenia § 112 OZ treba potom dospieť k záveru, že v konaní sa riadne nepokračovalo. Podaním návrhu na vykonanie exekúcie nenastane spočívanie plynutia premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 112 OZ ak v dôsledku návrhu oprávneného podaného, podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku dôjde k zastaveniu exekučného konania.

Keďže s prihliadnutím na dôvod zastavenia exekučného konania premlčacia doba nespočívala, súd prvého stupňa správne postupoval, ak žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ustanovenie § 219 ods. 1,2 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil.

Zároveň úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 67,88 Eur v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu žalobkyne za 1 úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 01.09.2013) vo výške 60,07 Eur a z režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2013 v sume 7,81 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.